

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਨੰਬਰ ਚੌਦਾਂ

ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ: ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਾਂਤਰ

Jeff Pippenger
2024-09-02

ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਰਚਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦਾ ਸਿੰਗ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤ ਰਚ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਰਚਨਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਛਾਣ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਕਾਰਣਕ ਦਰਪਣ "marah," ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਹਾਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਬਦਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰ ਲੈਣਗੀਆਂ, ਤਦ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਖੜੀ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਉਸ ਨਿਯੰਤਰਣਕਾਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਮਰਥਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਥਾਪਿ, ਦਾਨੀਏਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਐਸੇ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਪਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉਸ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਨਿਹਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ "marah" ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਛਬੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਛਬੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਦਰਪਣ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਛਬੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਪਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਕੇਵਲ "ਵਚਨ ਦੇ ਸੁਣਨਹਾਰੇ ਹਨ, ਕਰਨਹਾਰੇ ਨਹੀਂ," ਉਹ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਹ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ।" ਉਹ ਦਰਪਣ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ।

ਹੋਰ ਵਰਗ, ਜੋ "ਭੁੱਲਣ ਵਾਲਾ ਸੁਣਨਹਾਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ," ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ "ਕੁਦਰਤੀ" ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਕੰਮ" ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੌਵੇਂ ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਤਿੰਨ ਪੂਰੇ ਹਫ਼ਤੇ ਸੋਗ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਆਦਲੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾਧੀ, ਨਾ ਹੀ ਮਾਸ ਜਾਂ ਦਰਾਖਰਸ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਭਿਸੇਕ ਕੀਤਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਪੂਰੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਦਾਨੀਏਲ 10:1, 2.

ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਿਥਾ ਦੀ ਅੰਸ਼ਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਬਿਮਾਰ ਰਿਹਾ; ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 8:27.

ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ।

“ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਡੂੰਘੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਮਿਲਰ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ; ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਸਰਬ-ਗ੍ਰਾਹੀ ਰੁਚੀ ਵਾਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ-ਬਿੰਦੂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ; ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਤ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅੰਸ਼ਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਜੁਲਮ ਨੂੰ ਨਬੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਿਵੇਂ ਦੇਹਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਗਈ। ਉਹ ਹੋਰ ਸਹਾਰ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ‘ਮੁਰਛਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬੀਮਾਰ ਰਿਹਾ।’ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ; ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਿਆ।’”

“ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ: ‘ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾ ਦੇ।’ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਤ ਦਾਨੀਏਲ ਕੋਲ ਮੁੜ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: ‘ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ;’ ‘ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ।’ ਦਾਨੀਏਲ 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27। ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਜੋ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ—2300 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ; ਇਸ ਲਈ ਦੂਤ, ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 325.

ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ “ਦਰਸ਼ਨ” ਅਤੇ “ਗੱਲ” ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ, ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਹੋਰ ਚਾਨਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਕੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਪਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦੀ ਉਹ ਸੱਚਾਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਤਰਸਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਉਸ ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦੀ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਪਰਖ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ, ਅਰਥਾਤ ਦਰਿੰਦੇ, ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੂਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਿੰਦਾ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ

ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਪਰ ‘ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ’ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ? ਇਹ ਮੂਰਤ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀਆਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ—ਅਰਥਾਤ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ।”

“ਜਦੋਂ ਆਰੰਭਕ ਕਲੀਸਿਆ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਸੱਤਾ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੱਭਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਜਿਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਮੰਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ‘ਵਿਧਰਮ’ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸੱਤਾ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਮੰਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ।” *The Great Controversy*, 443.

“ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ—ਅਰਥਾਤ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ—ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।” ਉਹੀ ਦਰਿੰਦਾ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ।

ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੋਰਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਤੇਸ਼ਜ਼ਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਯਤ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:1.

ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ “ਮਾਰੇਹ” ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। “ਵਸਤੂ” ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਦਾਬਾਰ” ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ “ਸ਼ਬਦ” ਹੈ। ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ (“ਦਾਬਾਰ”), ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ “ਵਸਤੂ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਤੇਈਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ “ਮਾਮਲਾ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬੇਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਗਬਰੀਏਲ ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਸੰਧਿਆ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆ ਛੂਹਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੇਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁਕਮ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈਂ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ। ਦਾਨੀਏਲ 9:21-23.

ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬੰਧਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਦੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ, ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਮਝੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨਬੀ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 9:2.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਬੰਧੁਆਈ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮੁਸਾ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਬੰਧੁਆਈ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ, ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਇੱਕ “ਸਹੁੰ” ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ “ਸ਼ਾਪ” ਵੀ।

ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁੜ ਕੇ ਦੁਹਰੇ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਮੰਨੇ; ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਪ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੌਂਹ ਵੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਹ ਬਚਨ ਸਥਿਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂਪੀਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ, ਕਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਬਿਪਤਾ ਲਿਆਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਆਕਾਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਬਿਪਤਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ ਹੈ; ਤਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਤੋਂ ਫਿਰੀਏ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ। ਦਾਨੀਏਲ 9:11-13।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਜਾੜ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ "ਸ਼ਾਪ" ਸੀ, "ਮੂਸਾ ਦਾ," ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ "ਉਡੇਲਿਆ ਗਿਆ" ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ "ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਸਾਖੀਆਂ" ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਸਾਖੀਆਂ" ਇਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਖਿੰਡਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬੋਧ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ (ਉਹਨਾਂ) ਬੰਧਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਬੰਧਵਾਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਰਗਾ ਹੈ।

"ਮੱਤੀ 25 ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।" The Great Controversy, 393.

ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਉਸੇ ਜਾਗ੍ਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਉਪਚਾਰ ਵੱਲ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੋ ਅਗਲੇ ਹੀ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮਿਲੇਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਜਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਮਿਲੇਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਜਾਗ੍ਰਤੀ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਜਾਗ੍ਰਤੀ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ।

"ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਵਰਗੀ ਸੈਨਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿੱਠੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮੰਡਰਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕ ਉਠਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜੇਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਏ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਏ ਲੋਕ, ਜੋ ਇਹ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਇਆ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਈਬਲਾਂ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ 1844 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ 1843 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਚਮਕੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ—‘ਭਾਵੇਂ ਇਹ [ਦਰਸ਼ਨ] ਦੇਰ ਕਰੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ।’ ਮਸੀਹ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਆਗਮਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਠਹਿਰਾਉ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਚੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਤਥਾਪਿ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਆਪਣੇ ਗੰਭੀਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦਰਜੇ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ 1843 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਚਾਣ ਸੀ।” *Early Writings*, 236.

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ “ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਠਹਿਰ ਜਾਣ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ,” ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “ਫਿਰ” “ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਈਬਲਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ।” ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਈਬਲ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ “ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ” “ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮਿਆਂ” ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਰਣ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ, ਤਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਹ “ਵਿਆਖਿਆ” ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਵਿਲੰਬ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਣ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ “ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜਦੋਂ ਫਲ ਪੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਦਰਾਂਤੀ ਲਗਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਟਾਈ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ।’ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਤੀਬਰ ਲਾਲਸਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਪੁਨਰੁਤਪੰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਕੇ ਲੈਣ ਲਈ ਆਵੇਗਾ।” *Christ’s Object Lessons* 69.

“ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸਮਝ ਦੀ ਹਨੇਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਢੱਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਗੁਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਅਰਥ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਐਸਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਧਾਰਕ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਚਾਨਣ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ—ਉਸ ਦੀ ਭਲਾਈ, ਦਇਆ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਚਾਨਣ।

“ਇਹ ਉਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ‘ਹੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ, ਜੋ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਲ ਨਾਲ ਉੱਚੀ ਕਰ; ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਕਰ, ਡਰ ਨਾ; ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ! ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਪ੍ਰਬਲ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰੇਗੀ; ਵੇਖੋ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਫਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੈ।’ ਯਸਾਯਾਹ 40:9, 10.”

“ਜੇ ਲੋਕ ਦੂਲੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ‘ਵੇਖੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ।’ ਦਇਆਮਈ ਜੇਤ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀਆਂ ਕਿਰਾਣਾਂ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦਇਆ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਸੰਦੇਸ਼, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਮਈ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਉਘਾੜਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।” *Christ’s Object Lessons*, 415.